

Arrest

**nr. 66 791 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 augustus 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 april 2005 trouwt de verzoekende partij met de Belgische onderdane V.A.

Op 6 juni 2005 dient zij een vestigingsaanvraag in als echtgenoot van een Belgische onderdaan.

Op 30 augustus 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Op 18 november 2005 vraagt de verzoekende partij de herziening van deze beslissing. Op 3 februari 2006 deelt de gemachtigde van de bevoegde minister mee dat de aanvraag tot het opnieuw in overweging nemen bekeken zal worden en

dat de verzoekende partij in de tussentijd in het bezit gesteld zal worden van een bijlage 35. Op 21 maart 2008 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat haar aanvraag tot het opnieuw in overweging nemen zonder voorwerp geworden is, gelet op artikel 230 van de wet van 15 september 2006 betreffende de hervorming van de Raad van State en de oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat ze binnen een termijn van dertig beroep kan aantekenen bij de raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 4 augustus 2009 vraagt de verzoekende partij de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot aan.

Op 5 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van A. M. (...), geboren te Douar Tighmert op 17.04.1982, van Marokkaanse nationaliteit.

Reden van de beslissing:

artikel 42quater §1,4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging van de echtgenoten.

Uit het relatieveverslag van de politie van Sint-Joost-ten-Node d.d. 26.07.2010 blijkt dat beide echtelieden gescheiden leven; er is geen sprake meer van een gezinscel.

De eerste aanvraag d.d. 06.06.2005 van betrokkene in functie van de echtgenote werd reeds geweigerd.

Sedertdien waren de samenwoningcontroles steevast negatief.

De eerste verblijfskaart die betrokkene kreeg in functie van zijn huwelijk was de F-kaart op 08.01.2010.

Voorheen kreeg hij geen enkel verblijfsrecht op basis van gezinshereniging.

Betrokkene voldoet dus niet aan de voorwaarden van artikel 42quater §4, 1° van de wet.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert de exceptie van laattijdigheid aan, daar de bestreden beslissing op 8 oktober 2010 ter kennis werd gebracht.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/57, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

Uit de kennisgeving opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 8 oktober 2010 aan de verzoekende partij werd betekend. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 9 oktober 2010 over dertig dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd evenwel slechts op 8 juni 2011 aangetekend verzonden naar de Raad, terwijl de laatste nuttige dag 8 november 2010 was. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd bijgevolg laattijdig ingediend.

Het gegeven dat de bestreden beslissing een tweede maal op 10 mei 2011 aan de verzoekende partij werd betekend verandert niets aan het voorgaande. Ter terechtzitting wordt niet betwist dat de beslissing van 5 augustus 2010 op 8 oktober 2010 rechtsgeldig aan de verzoekende partij werd betekend en dat zij derhalve op dat ogenblik volledig kennis kreeg van de inhoud van deze beslissing waardoor zij in de mogelijkheid was om met kennis van zaken haar rechtsmiddelen aan te wenden. Het gegeven dat de beslissing van 5 augustus 2010 op 10 mei 2011 een tweede maal aan verzoekende partij werd ter hand gesteld doet geen nieuwe beroepstermijn ingaan (cfr. RvS 30 maart 1988, nr. 29.710; RvS 12 april 2006, nr. 157.523; RvS 18 mei 2006, nr. 158.967; RvS 19 april 2007, nr. 170.192).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk ratione temporis. Ter terechtzitting wordt dit niet betwist door de verzoekende partij.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN